

Книга Даниїла - Номер сто сімдесят чотири

Пророчі прозріння та божественні одкровення: розуміння видіння Даниїла та його наслідків для останніх днів

Jeff Pippenger
2024-04-04

Розглядаючи третю опосередковану війну, представлену у віршах тринадцятому—п'ятнадцятому, нагадаємо собі, що привело до цих віршів. У десятому розділі Даниїл отримує своє останнє видіння, і при цьому його визначено як такого, що розуміє як внутрішні, так і зовнішні пророчі видіння. Єврейське слово «dabar», що означає «слово», перекладено як «річ». У дев'ятому розділі, коли Гавриїл прийшов, щоб дати Даниїлові зрозуміти видіння про дві тисячі триста днів, єврейське слово «dabar» було перекладено як «справа».

Так, коли я ще промовляв у молитві, тоді муж Гавриїл, якого я бачив у видінні на початку, поспішно летючи, доторкнувся до мене близько часу вечірньої жертви. І він пояснив мені, і говорив зі мною, і сказав: О Даниїле, тепер я прийшов, щоб дати тобі знання й розуміння. На початку твоїх благань вийшло повеління, і я прийшов, щоб показати тобі, бо ти вельми улюблений; отож зрозумій справу й розваж над видінням. Даниїл 9:21-23.

Коли Гавриїл сказав Даниїлові «зрозуміти цю справу й уважити видіння», єврейське слово «biyn» було перекладене як «зрозуміти», а також як «уважити». Це слово означає подумки відокремлювати. Гавриїл повідомив Даниїлові, щоб він подумки розрізняв між «dabar», перекладеним як «справа», і «margh», перекладеним як «видіння». Щоб зрозуміти тлумачення, яке Гавриїл давав Даниїлові щодо пророцтва про дві тисячі триста років, Даниїл мав визнати відмінність між пророчим видінням, представленим як «справа», і пророчим видінням «margh». «Справа», тобто «dabar», що означає слово, являє собою зовнішню лінію пророцтва, а видіння «margh» являє собою внутрішню лінію пророцтва.

У десятому розділі книги Даниїла першою істиною, яка відкривається дослідникові пророцтва, є те, що Даниїл представляє народ Божий останніх днів, який розуміє і внутрішні, і зовнішні лінії пророцтва.

У третьому році Кіра, царя Персії, було відкрито Даниїлові, якого називали Валтасаром, слово; і те слово було правдиве, але призначений час був далекий; і він зрозумів те слово й мав розуміння у видінні. Даниїла 10:1.

«Річ» — це єврейське слово «dabar», а «видіння» — це видіння «margh». Як пророк, Даниїл представляє Божий народ останніх днів, досконалим сповненням якого є сто сорок чотири тисячі. Третій рік Кіра вміщує Даниїла в лінію реформи, яка почалася в час кінця у 1989 році. У «ті дні», що представляють історію від 1989 року до близького недільного закону в Сполучених Штатах, Даниїл сумував протягом трьох тижнів. У лінії реформи ста сорока

чотирьох тисяч період скорботи позначає три з половиною дні, коли два свідки з одинадцятого розділу Об'явлення лежать мертвими на вулиці. Вулиця того великого міста, Содому й Єгипту, де також був розп'ятий наш Господь, є також Єзекіїлевою долиною мертвих сухих кісток.

У десятому розділі Даниїл перетворюється на образ Христа, і його тричі торкаються, перш ніж Гавриїл витлумачить видіння, яке бачив Даниїл. Це видіння спричинило поділ на два класи поклонників. Вічне Євангеліє завжди спричиняє поділ на два класи поклонників. Даниїл представляв той клас поклонників, який представлений як сто сорок чотири тисячі, на відміну від класу, що у страху втік від видіння.

Перед десятим розділом Гавриїл тричі приходив до Даниїла, щоб витлумачити видіння. Він витлумачив видіння сьомого та восьмого розділів, які ілюстрували царства біблійного пророцтва як у їхньому політичному вияві (сьомий розділ), так і в їхньому релігійному вияві (восьмий розділ). Потім у дев'ятому розділі Гавриїл витлумачив пророцтво про 2300 років. Гавриїл прибуває в десятому розділі, щоб завершити тлумачення, яке залишилося незавершеним у дев'ятому розділі, і щоб надати Даниїлові тлумачення видіння, яке породило дві категорії поклонників. Спершу Гавриїл подає Даниїлові загальний огляд видіння у чотирнадцятому вірші.

Тепер я прийшов, щоб дати тобі зрозуміти, що спіткає твій народ в останні дні: бо видіння це ще на багато днів. Даниїла 10:14.

Видіння Христа, яке виокремило дві групи поклонників, відображає те, що спіткає Божий народ в останні дні. Тлумачення сьомого й восьмого розділів було тлумаченням історії, зображеної через злет і падіння царств біблійного пророцтва, як це, відповідно, ілюстровано хижими звірами та жертвовними тваринами. Тлумачення дев'ятого розділу було детальним розподілом різних пророчих періодів, представлених у пророцтві про дві тисячі триста років. Якимось чином видіння прославленого Христа в десятому розділі відображало те, що спіткає Божий народ в останні дні. Перш ніж Гавриїл перейде до докладного викладу історії, який є тлумаченням видіння прославленого Христа, він нагадує Даниїлові, що вже сказав йому, що саме означає це тлумачення.

Тоді він сказав: Чи знаєш ти, навіщо я прийшов до тебе? А тепер я повернуся боротися з князем Персії; і коли я вийду, ось прийде князь Греції. Даниїла 10:20.

Гавриїл нагадує Даниїлові, що у чотирнадцятому вірші він сказав йому, що прийшов, аби Даниїл зрозумів, що спіткає Божий народ в останні дні, і очікував, що Даниїл розглядатиме подальший виклад пророчої історії в цьому контексті. Даниїл від першого дня, коли почав сумувати, шукав певного розуміння.

Тоді він сказав мені: Не бійся, Даниїле, бо від першого дня, як ти поклав у своєму серці зрозуміти й смиритися перед Богом твоїм, твої слова були почуті, і я прийшов через твої слова. Але князь царства Перського противився мені двадцять один день; та ось Михаїл, один із головних князів, прийшов мені на допомогу, і я залишився там при царях Персії. Даниїла 10:12, 13.

Після трьох тижнів скорботи Даниїл побачив видіння Христа, яке пророко угоджувалося з видінням Христа, свідком якого був Іван на Патмосі.

Ніхто інший, як Син Божий, з'явився Даниїлові. Цей опис подібний до того, який дав Іван, коли Христос явився йому на острові Патмос. Наш Господь тепер приходив з іншим небесним посланцем, щоб навчити Даниїла того, що станеться в останні дні. Це знання було дане Даниїлові й за натхненням записане для нас, на яких настали кінці світу.

Великі істини, відкриті Спасителем світу, призначені для тих, хто шукає істину, як заховані скарби. Даниїл був людиною похилого віку. Його життя минуло серед принад язичницького двору, а розум був обтяжений справами великої імперії; та все ж він відвертається від усього цього, щоб упокорити свою душу перед Богом і шукати пізнання намірів Всевишнього. І у відповідь на його благання було послано світло з небесних дворів для тих, кому належало жити в останні дні. З якою ж ревністю маємо шукати Бога, щоб він відкрив наш розум для розуміння істин, принесених нам з Неба.

«І я, Даниїл, один бачив це видіння; бо люди, що були зі мною, не бачили видіння; але великий трепет напав на них, так що вони повтікали, щоб сховатися... І не залишилося в мені сили; бо моя врода обернулася в мені на тління, і я не зберіг жодної сили». Таким буде досвід кожного, хто по-справжньому освячений. Що яснішими будуть їхні погляди на велич, славу й досконалість Христа, то виразніше вони бачитимуть власну слабкість і недосконалість. Вони не матимуть схильності заявляти про безгрішність; те, що в їхніх очах здавалося правильним і гарним, у контрасті з чистотою й славою Христа постане лише як недостойне й тлінне. Саме тоді, коли люди віддалені від Бога, коли мають дуже невиразні уявлення про Христа, вони кажуть: «Я безгрішний; я освячений».

"Тоді Гавриїл з'явився пророкові й так звернувся до нього; 'О, Даниїле, муж бажаний, зрозумій слова, які я говорю тобі, і стань на свої ноги; бо тепер я посланий до тебе. І коли він промовив це слово до мене, я встав, тремтячи. Тоді він сказав мені: Не бійся, Даниїле; бо від першого дня, як ти поклав у своєму серці зрозуміти й упокорити себе перед твоїм Богом, твої слова були почуті, і я прийшов ради твоїх слів.'"

Яку велику честь було виявлено Даниїлові Величністю Небес! Він утішає свого тремтячого слугу й запевняє його, що його молитву було почуто на Небі, і що у відповідь на те палке благання ангел Гавриїл був посланий, щоб вплинути на серце перського царя. Монарх противився впливам Духа Божого протягом трьох тижнів, коли Даниїл постив і молився, але Князь Небес, архангел Михаїл, був посланий, щоб схилити серце впертого царя до рішучого вчинку, аби відповісти на молитву Даниїла.

І коли він промовив до мене такі слова, я схилив лице до землі й онімів. І ось, один, подібний до синів людських, доторкнувся до моїх уст.... І сказав: О чоловіче, дуже улюблений, не бійся: мир тобі; будь сильним, так, будь сильним. І коли він говорив до мене, я зміцнився й сказав: Нехай говорить мій пан, бо ти зміцнив мене.' Слава Божа, явлена Даниїлові, була така велика, що він не міг знести того видіння. Тоді посланець Неба прикрив сяйво своєї присутності й з'явився пророкові як 'один, подібний до синів

людських'. Своєю божественною силою він зміцнив цього мужа праведності та віри, щоб він почув послання, надіслане йому від Бога.

"Даниїл був відданим слугою Всевишнього. Його довге життя було сповнене благородних діл служіння своєму Господу. Чистота його характеру та непохитна вірність можуть зрівнятися лише з його смиренням серця і покаванням перед Богом. Повторюємо: життя Даниїла є натхненною ілюстрацією істинного освячення." Review and Herald, 8 лютого 1881 р.

Досвід Даниїла в десятому розділі представляє Божий народ в останні дні, який, як Даниїл та Іван, розуміє Об'явлення Ісуса Христа. Ключ до того, щоб помістити Даниїла в пророчу історію, де знаходиться його досвід, полягає в тому, що він перебував у жалобі, і що Михаїл був посланий наприкінці двадцяти одного дня. У першому вірші Даниїл записує, що мав розуміння обох видінь пророцтва, внутрішнього й зовнішнього. Перед двадцятиоденним періодом Даниїл мав неповне розуміння двох видінь, але завдяки тлумаченню Гавріїла Даниїл повністю зрозумів "річ" і "видіння" як різні об'явлення.

Коли наближався час завершення сіддесятирічного полону, Даниїл глибоко задумався над пророцтвами Єремії. Він побачив, що час близький, коли Бог дасть Своєму обраному народові ще одну можливість; і з постом, смиренням і молитвою він палко благав Бога Небесного за Ізраїля такими словами: "О Господи, Боже великий і страшний, що зберігаєш заповіт і милість тим, хто любить Тебе, і тим, хто виконує Твої заповіді; ми згрішили, і вчинили беззаконня, і робили зло, і повстали, відступивши від Твоїх настанов і від Твоїх судів; і не слухали Твоїх слуг, пророків, що говорили Твоїм Ім'ям до наших царів, наших князів і наших батьків, і до всього народу краю."

Зверніть увагу на ці слова. Даниїл не проголошує власної вірності перед Господом. Замість того щоб заявляти про свою чистоту й святість, він ототожнює себе зі справді грішними в Ізраїлі. Мудрість, яку Бог дарував йому, була настільки вища за мудрість мудреців світу, наскільки світло сонця, що сяє на небі в полудень, яскравіше за найтьмянішу зірку. І все ж замисліться над молитвою з уст цього мужа, так високо обдарованого Небом. З глибоким упокоренням, зі сльозами й з роздиранням серця він благає за себе і за свій народ. Він виливає свою душу перед Богом, сповідаючи власну нікчемність та визнаючи велич і величність Господа.

Яка щирість і палкість характеризують його молитви-благання! Він усе ближче й ближче наближається до Бога. Рука віри простягається вгору, щоб ухопитися за незмінні обітниці Всевишнього. Його душа бореться в муках. І він має певність, що його молитву почуто. Він відчуває, що перемога за ним. Якби ми як народ молилися, як молився Даниїл, і боролися, як він боровся, упокорюючи наші душі перед Богом, то ми бачили б такі ж явні відповіді на наші молитовні прохання, які були даровані Даниїлові. Послухайте, як він наполегливо відстоює свою справу у небесному суді:

О Боже мій, прихили вухо Твоє і почуй; відкрий очі Твої і поглянь на наші спустошення та на місто, що назване Твоїм Ім'ям; бо ми не за наші праведності приносимо наші благання перед Тобою, але заради великих Твоїх милостей. Господи, почуй; Господи,

прости; Господи, прислухайся та вчини; не барися, заради Тебе Самого, Боже мій; бо місто Твоє і народ Твій названі Твоїм Ім'ям. І коли я говорив і молився, і визнавав гріх мій і гріх народу мого, ... тоді муж Гавриїл, якого я бачив у видінні на початку, швидко прилетівши, доторкнувся до мене близько часу вечірнього приношення.

Коли молитва Даниїла підноситься, ангел Гавриїл стрімко спускається з небесних дворів, щоб сказати йому, що його прохання почуті й на них дана відповідь. Цьому могутньому ангелові доручено дати йому знання та розуміння — відкрити перед ним таємниці прийдешніх віків. Так, щиро прагнучи пізнати й зрозуміти істину, Даниїл був введений у спілкування з уповноваженим посланцем Неба.

Муж Божий молився не заради пориву радісних почуттів, а за пізнання Божої волі. І бажав він цього пізнання не лише для себе, а й для свого народу. Великий тягар його серця був за Ізраїль, який, у найсуворішому розумінні, не дотримувався Божого закону. Він визнає, що всі їхні нещастя спіткали їх внаслідок їхніх переступів того святого закону. Він каже: «Ми згрішили, ми вчинили беззаконно... Бо через наші гріхи та через беззаконня наших батьків Єрусалим і народ Твій стали ганьбою для всіх, хто навколо нас». Вони втратили свій особливий, святий характер як Божий вибраний народ. «Тож нині, о Боже наш, почуй молитву Свого раба і його благання, і хай засяє обличчя Твоє над Твоїм спустошеним святилищем». Серце Даниїла з палким прагненням звертається до спустошеного Божого святилища. Він знає, що його добробут може бути відновлений лише тоді, коли Ізраїль покається у своїх переступах Божого закону та стане смиреним, вірним і слухняним.

У відповідь на його молитву Даниїл отримав не лише світло й істину, яких найбільше потребували він і його народ, але й видіння великих подій майбутнього, аж до пришествя Відкупителя світу. Ті, хто стверджують, що є освяченими, але не мають бажання досліджувати Святе Письмо чи боротися з Богом у молитві за ясніше розуміння біблійної істини, не знають, що таке істинне освячення.

Усі, хто серцем вірить слову Божому, відчуватимуть голод і спрагу до пізнання Його волі. Бог — Автор істини. Він просвітлює затьмарений розум і дає людському розумові силу осягнути й збагнути істини, які Він відкрив.

Даниїл розмовляв з Богом. Небо відкрилося перед ним. Але високі почесті, даровані йому, були результатом смирення та ревного пошуку. Він не думав, як багато хто нині, що не має значення, у що ми віримо, аби лише ми були чесними й любили Ісуса. Справжня любов до Ісуса приведе до найретельнішого й ревного дослідження того, що є істиною. Христос молився, щоб Його учні були освячені істиною. Той, хто надто лінивий, щоб вести пильний, молитовний пошук істини, буде залишений на те, щоб прийняти омани, які призведуть до загибелі його душі.

«Під час відвідин Гавриїла пророк Даниїл не міг прийняти подальших настанов; але через кілька років, бажаючи дізнатися більше про питання, ще не цілком пояснені, він знову став шукати світла і мудрості від Бога. „У ті дні я, Даниїл, був у жалобі три повні тижні. Я не їв приємного хліба, ні м'ясо, ні вино не входили в уста мої, і не намащувався

я зовсім.... Тоді я звів очі свої й побачив, і ось: певний муж, зодягнений у вісон, а стегна його підперезані щирим золотом Уфазу. Його тіло також було подібне до берилу, а обличчя його — як вигляд блискавки, а очі його — як смолоскипи вогню, а руки його та ноги — подібні до блиску полірованої міді, а голос його слів — як голос натовпу.“»

Не хто інший, як сам Син Божий, з'явився Даниїлові. Цей опис подібний до того, який дав Іван, коли Христос явився йому на острові Патмос. Наш Господь тепер приходить з іншим небесним посланцем, щоб навчити Даниїла того, що станеться в останні дні. Це знання було дане Даниїлові й записане під натхненням для нас, на яких прийшли кінці світу. Review and Herald, 8 лютого 1881 р.

Тлумачення, яке Гавриїл, «уповноважений вісник неба», приносить Даниїлові, було завершенням того тлумачення, яке він почав давати Даниїлові в дев'ятому розділі. Методологія «рядок на рядок» вимагає, щоб ми зіставили тлумачення та пов'язані з ним обставини обох розділів — дев'ятого і десятого — разом, щоб правильно розділити пророче зображення. Саме в цьому тлумаченні поєднуються видіння річок Улай і Хіддекель.

Даниїл зрозумів із книг Єремії та Мойсея, що визволення Божого народу було близько. Таким чином Даниїл уособлює Божий народ останніх днів, який розуміє, що остаточне визволення Божого народу на порозі. Ці люди останніх днів усвідомляють, що вони були духовно розпорошені, як це показано на прикладі Даниїла, який разом із народом був розсіяний і поневолений під час сімдесятирічного полону у Вавилоні. Тоді вони зрозуміють, що їм, як і Даниїлу, слід виявити таку реакцію на їхній стан розпорошення, яка узгоджується із засобом виправлення, представленим як «сім разів» у двадцять шостому розділі книги Левіт.

Коли в останні дні виявиться досвід смирення, представлений Даниїлом, якого вимагає засіб, викладений у двадцять шостому розділі Книги Левіт, Божий народ останніх днів перебуватиме в жалобі протягом певного періоду часу. Цей період часу завершується, коли сходить архангел Михаїл.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

І ви загинете серед язичників, і земля ваших ворогів пожере вас. А ті з вас, що залишаться, чахнутьимуть у своїй беззаконності в землях ваших ворогів; і за беззаконня своїх батьків чахнутьимуть разом із ними. Якщо вони визнають свою беззаконність і беззаконність своїх батьків, і свою провину, якою провинилися проти Мене, і те також, що ходили супроти Мене; і що Я також ходив супроти них і привів їх у землю їхніх ворогів; якщо тоді їхні необрізані серця впокоряться, і вони приймуть кару за своє беззаконня: тоді Я згадаю Свій заповіт з Яковом, і також Свій заповіт з Ісааком, і Свій заповіт з Авраамом згадаю; і згадаю землю. І земля буде покинута ними та відпочине за свої суботи, доки лежатиме спустошена без них; і вони приймуть кару за своє беззаконня, бо саме за те, що зневажили Мої присуди і що їхня душа гидувала Моїми постановами. Та й при всьому тому, коли вони будуть у землі своїх ворогів, Я не відкину їх і не зненавиджу їх, щоб знищити їх ущент і зламати Мій заповіт із ними, бо Я — Господь, їхній Бог. Але заради них Я згадаю заповіт їхніх предків, яких Я вивів із

землі Єгипетської перед очима народів, щоб бути їхнім Богом: Я — Господь. Левит
26:38-45.